

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/92/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120206066
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120206066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v právnej veci žalobcu: H. F., X.. XX.XX.XXXX, L. M. XX, XXX XX M., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 328,05 € s prísl. a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 275,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 275,- € od 3.6.2020 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia z a s t a v u j e.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úver č. 6711178906, zo dňa 23.5.2006, v Obchodných podmienkach, v čl. 4 Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke PB započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania o vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu 67,66 %.

V. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 25.5.2020 žiadal zaviazať žalovanú na zaplataenie sumy 328,05 € s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia a tiež určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

1.1 Žalobca žalobcu odôvodnil tým, že dňa 23.5.2006 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o úvere č. 6711178906, v ktorej absentujú obligatórna náležitosť predpokladané ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., neuvedením údaju o úroku a poplatkoch. Bezodôvodné obohatenie je vo výške rozdielu medzi jeho platbami, t.j. 2.320,07 eur a výškou úveru 1.659,70 €, teda 660,37 €, avšak žalobou žaluje len nepremičané splátky vo výške 328,05 € za obdobie od 9/2010 do 12/2013. O tom, že sa žalovaná na jeho úkor bezdôvodne obohatila, a dozvedel od združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Čo

sa týka objektívnej premlčacej doby, navrhol aplikovať 10 - ročnú objektívnu premlčaciu dobu, nakoľko žalovaná sa bezdôvodne obohatila prijatím súm, o ktorých vedela v čase ich prijatia, že jej nepatria.

1.2 Zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach, v čl. 4. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) sankčný úrok (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“ Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľke úveru možnosť započítavať jeho platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na jeho vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi ním a žalovanou, pokiaľ ide o započítavanie jej platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanej postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie jej platieb sa tak stáva pre neho netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). O neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky a priamo vo vzťahu k žalovanej, už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7Csp/7/2018, zo dňa 24.1.2019, ktorý potvrdil Krajský súd Prešov, sp. zn. 2Co/60/2019, zo dňa 26.8.2019. To isté sa týka aj rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/80/2018, zo dňa 15.11.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/25/2019, zo dňa 27.8.2019.

2. Žalovaná žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

2.1 Žalovaná vo svojom vyjadrení vznesla námietku premlčania, a to tak v subjektívnej ako aj v objektívnej premlčacej dobe. Žalobca bol nepretržite v omeškaní so splácaním pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. 6711178906 zo dňa 23.5.2006 (ďalej len „Zmluva o úvere“) a z uvedeného dôvodu dňa 3.6.2014 bol úverový účet zrušený a pohľadávka postúpená na nového veriteľa. Žalobca však poslednú splátku uhradil žalovanej dňa 23.12.2013. Žalobca doručil žalobu súdu dňa 25.5.2020, pričom objektívna trojročná premlčacia doba uplynula dňa 23.12.2016. Subjektívna premlčacia doba začala žalobcovi plynúť už dňom, kedy žalobca uhradil žalovanej poslednú splátku úveru a tým splatil predčasne celý úver, a nie až dňom, kedy sa údajne mal od združenia na ochranu práv spotrebiteľov dozvedieť o tom, že poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový. Podaná námietka premlčania spôsobuje zánik vymáhateľnosti a uplatniteľnosti pohľadávky žalobcu voči žalovanej. Žalovaná sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že v prejednávanej veci je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, pretože zo samotnej žaloby a jej odôvodnenia nevyplýva a nie je ani preukázané, že by sa žalovaná bezdôvodne obohatila úmyselne. Nie je preukázané, že by úmysel žalovanej (hoci len nepriamy) smeroval k získaniu bezdôvodného obohatenia v rozhodnom čase, t.j. v čase uzatvorenia zmluvy. Zo samotnej podstaty podnikania žalovanej vyplýva to, že chcela poskytnúť peniaze s tým, aby sa jej tieto peniaze vrátili aj so ziskom, ktorý zisk predstavoval najmä úrok za poskytnutý úver. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná sa nemohla chcieť bezdôvodne obohatiť, pretože dôvodom jej podnikateľskej činnosti bolo poskytovanie úverov a zo samotnej definície § 497 ObZ vyplýva, že zmluvou o úvere veriteľ na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a tento sa ich zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky. K uzavretiu predmetnej zmluvy pritom došlo v roku 2006, pričom až vývojom spotrebiteľského práva došlo ku kontrole spotrebiteľských vzťahov a ich vyhodnocovaniu v súdnych konaniach. Teda, ak by i neskôr bolo predmetné ustanovenie zmluvy o úvere vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ide o skutočnosť, ktorá nebola zrejímavá v čase uzatvárania zmluvy. Ak teda žalobca poukazuje na rozhodnutia súdov, a síce konania vedené Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 2Co/60/2019, resp. 19Co/25/2019, vzhľadom na spisovú značku konania je vylúčené, aby mohla mať žalovaná už v roku 2006 vedomosť o tom, že prijíma plnenie na základe zmluvného dojednanja, ktoré by súdy neskôr mohli posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

2.2 Žalovaná vznesla aj námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko v konaní nie vecne legitimovaným subjektom a to z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá bola uskutočnená písomnou zmluvou č. 1/2014 zo dňa 5.6.2014 medzi postupcom Poštová banka a.s., a postupníkom spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED. Žalovaná má teda za to, že nie je ani nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorej sa žalobca prostredníctvom podanej žaloby domáha. Žalovaná ďalej dodala, že dôsledku neplnenia si svojho záväzku zo strany žalobcu (nakoľko tento neuhradil takmer nič z dlžnej sumy) pristúpil dňa 8.12.2008 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru v súlade s § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v tom čase platnom a účinnom znení a pohľadávku postúpil na vyššie uvedenú

spoločnosť. V tejto súvislosti žalovaná dala do pozornosti, že žalobca bol v nepretržitom omeškaní so splácaním svojho dlhu po dobu dlhšiu ako sú 3 mesiace a to aj napriek opakovaným výzvam žalovanej, čo bolo dôvodom postúpenia celého záväzku na nového veriteľa

2.3 Žalovaná uviedla, že Zmluva o úvere obsahuje údaj o celkovej čiastke úveru, nakoľko v bode 3.1 Zmluvy o úvere písmom totožným s ostatným textom zmluvy (t.j. spotrebiteľ nemohol mať pocit, že ide o nerovnocenný údaj uvedený menším písmom) je napísané: „Klient svojim podpisom potvrdzuje, že sa oboznámil s OP pre úver, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením spotrebiteľa s niektorými zmluvnými podmienkami dostupnej pôžičky a oznámením o úrokových sadzbach PB a prijíma ich návrhy v nich predložené.“ V tejto súvislosti tak žalovanej nie je zrejmé, prečo žalobca argumentuje jeho zjavnou nevedomosťou o úroku a poplatkoch, ak o týchto bol preukázateľne s poukazom na vyššie uvedené riadne oboznámený a informovaný. Je zrejmé, že predmetné uvedenie sumy, resp. údaje o úroku a poplatkoch, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v zmluve neabsentuje, nie je ani zavádzajúce, je presné a opakovane uvedené v zmluvnej dokumentácii tak, aby bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, že je povinný platiť za poskytnutý úver úroky a poplatky. Priemerný spotrebiteľ aj s priemerným vzdelaním si totiž vie spočítať predmetné dva údaje, a to výšku úveru a celkovú výšku nákladov. Tieto údaje sú v Zmluve o úvere uvedené bez akýchkoľvek pochybností, dokonca sú zvýraznené.

2.4 Vo vzťahu k určeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky uviedla, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu zanikol pred viac ako 6-timi rokmi, neexistuje naliehavý právny záujem, objektívna právna neistota žalobcu, ktorú je potrebné súdnym rozhodnutím upraviť. Nakoľko zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou zanikol a akékoľvek finančné nároky zo Zmluvy o úvere sú premĺčané, neexistuje aktuálny stav objektívnej hrozby žalobcu, preto ani v zmysle ust. § 137 d/ CSP nie je daný naliehavý právny záujem na podaní žaloby na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky. Žalovaná má za to, že neexistuje relevantný dôvod na vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, a v tomto smere ide zo strany žalobcu o zjavné zneužitie práva v zmysle čl. 5 základných zásad CSP, ktoré nepožíva právnu ochranu.

3. Žalobca v podaní zo dňa 4.2.2021 vzal žalobu nad sumu 275,- € s prísl., späť a v tejto časti navrhol konanie zastaviť. Uviedol, že žalobou uplatnil len vydanie súm z nepremĺčaných splátok od 9/10 do 12/13, tvrdiac, že ide o sumu 328,05 eur. Suma 328,05 € však nie je správna, nakoľko došlo v chybe v počítaní. V skutočnosti predstavuje nepremĺchanú časť bezdôvodného obohatenia suma 275,- € a pozostáva zo splátok a to: z 21.9.2010 vo výške 25,- €, z 9.11.2011 vo výške 100,- €, z 30.4.2012 vo výške 100,- €, z 19.12.2012 vo výške 10,- €, z 23.12.2013 vo výške 40,- €.

3.1 Podľa žalobcu to kedy začína plynúť subjektívna premlčacia doba, je dané získaním vedomosti o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia. Právne vedomosti ani skúsenosti pritom žiaden význam nemajú. Nie je teda dôležité, či oprávnený vie, alebo nevie, že jeho nárok je nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia, podstatné je len skutočné získanie vedomosti o rozhodujúcich skutočnostiach, získaním ktorých začína subjektívna premlčacia doba plynúť. Platba, bez právneho základu, je len jednou z rozhodujúcich skutočností, vedomosť o ktorej je potrebná pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby. Ďalšie rozhodujúce skutočnosti, vedomosť o ktorých je nevyhnutná na to, aby mohla subjektívna premlčacia doba začať plynúť, vyplývajú z tej ktorej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia a u každej z týchto rôznych skutkových podstát bezdôvodného obohatenia sú rôzne a rôzne sú aj v rámci toho istého druhu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia podľa konkrétnych okolností právnych vzťahov a týkajúcich sa konkrétnych subjektov. Pri skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu, tak oprávnený musí získať skutočnú a nie len predpokladanú vedomosť nie len o tom, že platil, kedy platil a komu platil, ale rovnako dôležité a z hľadiska subjektívnej premlčacej doby najdôležitejšie je aj získanie vedomosti o tom, že platil bez právneho dôvodu a až získaním všetkých týchto rozhodujúcich skutočností, môže začať plynúť oprávnenému subjektívna premlčacia doba, čo je logické, lebo ak oprávnený nepozná skutočnosť, že na platby neexistuje právny dôvod a platí len preto, lebo sa domnieva, že platí dôvodne, nemôže mu začať plynúť subjektívna premlčacia doba, nakoľko nemá vedomosť o rozhodujúcich skutočnostiach nevyhnutných na to, aby mohol podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Inak povedané, aj v čase, keď v zmysle § 107 ods. 2 OZ k bezdôvodnému obohateniu došlo oprávnený vie že plnil, nakoľko ide o jeho vedomé konanie, ale nevie o tom, že plnil bez právneho dôvodu a preto začala plynúť len objektívna a nie aj subjektívna premlčacia doba, nakoľko ku začatiu plynutia subjektívnej premlčacej doby chýba oprávnenému vedomosť o podstatnej skutočnosti, potrebnej na začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby, a to vedomosť o skutočnosti, že plnil bez právneho dôvodu, že plniť nemal. Subjektívne právo a možnosť podať žalobu mu vzniká až vtedy, keď sa dozvie o tom, že

platiť nemal. Ide o to, že časový okamih vzniku premlčacej doby, je zhodný s okamihom vzniku, tzv. žalobného práva (okamih zrodu žaloby, actio nata), ide o deň, v ktorý oprávnený mohol po prvýkrát úspešne uplatniť žalobu na ochranu svojho subjektívneho práva na súde. To predpokladá vedomosť oprávneného o skutkových okolnostiach vzniku actio nata. Ak oprávnený nevie o tom, že mu vzniklo žalobné právo, nemohol nastať okamih vzniku žalobného práva. Samozrejme, nejde o bezhraničnú lehotu, ale o dobu limitovanú objektívnou premlčacou dobou. Pre vzťah objektívnej a subjektívnej premlčacej doby je charakteristické, že ich plynutie je komplementárne. To znamená, že okamih, v ktorom mohol oprávnený subjekt uplatniť právo po prvýkrát (tzv. actio nata), sa zásadne definuje momentom subjektívnej vedomosti oprávnenej osoby. Od tohto okamihu začína plynúť dvojročná premlčacia doba, na uplatnenie práva na súde, ktorá plynie v rámci lehoty objektívnej, a tá začína plynúť, bez ohľadu na vedomosť oprávneného od momentu udalosti, ktorá spôsobuje bezdôvodné obohatenie. Zákon vyžaduje dokonanie stavu vedomia oprávneného, reálnym nadobudnutím vedomostí o definovaných skutočnostiach. Nestačí teda možnosť, či pravdepodobnosť získania tejto vedomosti, oprávnený musí uvedenými vedomosťami reálne disponovať. Vedieť komu oprávnený zaplatil, kedy a koľko neznamena, že vie, že platil nedôvodne, že sa veriteľ na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Zákon na začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby nevyžaduje, aby oprávnený získal len vedomosť o kvantite týchto skutočností, že sa stali, ale aj o ich kvalite, že došlo k porušeniu práv oprávneného a k bezdôvodnému obohateniu a že môže podať žalobu. Žalobca nevedel, že platby, ktoré odo neho žalovaná prijala nad výšku istiny, odo neho prijíma protizákonne. Žil v omyle, že žalovaná tieto platby prijíma v súlade so zákonom a tento omyl spôsobila žalovaná porušením spotrebiteľského práva, pričom on veril tomu, že pri poskytovaní úveru postupuje s náležitou odbornou starostlivosťou, bezo zbytku podľa zákona.

3.2 Za mylné považuje aj závery žalovanej, podľa ktorých sa žalovaný na jeho úkor neobohatil bezdôvodne úmyselne. Pri posudzovaní úmyslu, pri bezdôvodnom obohatení, je potrebné vychádzať z príslušných ustanovení trestného zákona. Ak ale pri posudzovaní úmyslu pri aplikácii desaťročnej objektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať z hmotnoprávnej úpravy trestného práva, tak pri dokazovaní tohto úmyslu je potrebné vychádzať z právnej úpravy a praxe trestného procesu. Priamym dôkazom o úmysle veriteľa bezdôvodne sa obohacovať na úkor spotrebiteľa zo spotrebiteľských úverov by bolo priznanie takého úmyslu, čo však zrejme do úvahy neprichádza. Je preto potrebné vychádzať z právnej úpravy spotrebiteľských úverov z kvalifikácie veriteľa a predovšetkým z jeho konania.

3.3 Podstata aplikácie desaťročnej premlčacej doby spočíva v tom, že v dobe prijatia nezákonnej platby dodávateľ prijal platbu, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie, a to aj v prípade, ak by sa pripustilo, že v dobe uzatvorenia vadnej zmluvy ešte tento úmysel priamo nemusel mať. V každom prípade, prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie, sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Obchodník, profesionál vedel, že mu bola platba vyplatená v rozpore so Zákonom a napriek tomu si platbu ponechal. Chcel platbu prijať a prijal ju, vďaka, že je to platba prevyšujúca spotrebiteľovi poskytnutú sumu, a nepatrí mu z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, prípadne z dôvodu neplatnosti úverovej zmluvy. Objektívna desaťročná premlčacia doba, na premlčanie bezdôvodného obohatenia preto začína plynúť prijatím každej takejto nedôvodne prijatej platby od momentu, keď ju veriteľ od spotrebiteľa prijal. Je vylúčené, aby žalovaná, ako profesionál v poskytovaní úverov, nepoznala spotrebiteľské právo a prijímala platby nad spotrebiteľovi poskytnutú sumu pri neplatných úveroch, alebo nad istinu úveru pri bezúročných a bezpoplatkových úveroch a pri neplatných zmluvách. Nemôžu byť preto žiadne rozumné pochybnosti o tom, že žalovaná sa na jeho úkor obohatila úmyselne a preto na posúdenie premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu.

4. Žalobca v podaní zo dňa 5.2.2021 doplnil svoju argumentáciu tým, že čo sa týka námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, nie je z nej jasné, či sa týka celej žaloby, ktorou sa domáham jednak vydania bezdôvodného obohatenia, jednak určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, no nie je dôvodná ani k jednému z uplatnených nárokov. Čo sa týka bezdôvodného obohatenia, žalobou si uplatnil len platby zaplatené žalovanému pred postúpením pohľadávky. Námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej však neobstojí ani vo vzťahu k určeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky. K tejto otázke, a priamo vo vzťahu k žalovanému, poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9Co/29/2017, zo dňa 15.5.2018. K problematike, že na dôvodnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemá žiaden vplyv, či úver už bol, alebo nebol splatený, poukázal na rozsudok

Krajského súdu Prešov, sp. zn. 10Co/30/2018, zo dňa 9.4.2019. Ku skutočnosti, že samotné plynutie času nemá žiaden vplyv na možnosť vyhovieť žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky osobitne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017, zo dňa 30.1.2019. Žalovaná tiež popiera, že by zmluva neobsahovala celkovú čiastku úveru. V žalobe sa však tvrdenie o absencii tejto náležitosti nenachádza, už aj preto, že zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, takú náležitosť zmluvy nepredpisuje.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovanej.

5.1 Žalobca na pojednávaní navrhol odročiť pojednávanie za účelom predloženia písomného návrhu na zmenu žaloby, ktorým by rozšíril žalobný petít o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zároveň predložil súdu písomné podanie, v ktorom poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-485/19, súvisiaci s konaním LH proti Profi Credit Slovakia s.r.o., ktorý je pokračovaním línie unijného výkladu premlčania vyjadrenej v rozsudku v spojených veciach C-698/18 a C-699/18. Z citovaných rozsudkov vyplýva, že na premlčanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého v dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok (v terminológii smernice č. 93/13 nekalých podmienok), ako aj premlčanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí spotrebiteľských zmlúv, začína plynúť tak subjektívna, ako aj objektívna premlčacia doba, od okamihu určenia právneho dôvodu žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia súdom. Pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z neprijateľných zmluvných podmienok, začína plynúť subjektívna, ako aj objektívna premlčacia doba od právoplatnosti rozsudku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pri bezdôvodnom obohatení vzniknutom z absencie obligatórnych náležitostí zmluvy, absencia, ktorých mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy, začína plynúť tak subjektívna, ako aj objektívna premlčacia doba od právoplatnosti rozsudku o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Vyššie uvedenými rozsudkami by malo skončiť obdobie snáh o objektivizáciu subjektívnej premlčacej doby, a počítanie plynutia subjektívnej premlčacej doby od splatenia úveru, prípadne ešte skôr, už od uzatvorenia zmluvy, keď ešte bezdôvodné obohatenie ani nevzniklo.

6. Súd vykonal dokazovanie listinami a to zmluvou o úvere, výpismi z úverového účtu, prehlásením občianskeho združenia, aktuálnym výpis zo stavu úveru, výzvou na splatenie úveru, zmluvou o postúpení pohľadávok, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

6.1 Žalobca ako fyzická osoba - spotrebiteľ uzatvoril so žalovanou dňa 23.5.2006 Zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 50.000,- Sk s uvedením výšky mesačnej splátky 1.377,- Sk, dátumu splatnosti prvej splátky 23.6.2006, dátumu každej ďalšej splátky vždy k 23. dňu mesiaca, počtu pravidelných splátok 30, RPMN vo výške 9,4 %, a celkovej výšky nákladov 28.376,71 Sk.

6.2 Výzvou zo dňa 17.11.2010 žalobca ku dňu 17.11.2010 sa stal jeho úver predčasne splatným a vyzval žalobcu na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 607,31 €, úrokov vo výške 95,09 €, poplatkov za upomienky vo výške 31,52 € a poisťného vo výške 5,24 €.

6.3 Z výpisov z účtu a Aktuálneho stavu úveru ku dňu 2.6.2020 súd zistil, že žalobca poukázal žalovanej titulom splátok úveru úhrady v celkovej výške 2.320,07,- €, pričom žalovaná suma v celkovej výške 275,- € bola realizovaná počas obdobia od 21.9.2010 do 23.12.2013.

6.4 Z Prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 7.5.2020 vyplýva, že na uvedené združenie sa obrátil žalobca so žiadosťou, že potrebuje poradiť so zmluvou, ktorú uzavrel s Poštovou bankou, a.s., pričom dňa 18.3.2020 im predložil Zmluvu. Informovali ho pri osobnom stretnutí o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a taktiež že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

7. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb., Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej aj len ako „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ, Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že medzi stranami sporu sa jedná o spotrebiteľský vzťah, nakoľko žalobca nie je podnikateľským subjektom a žalovaná je podnikateľom v oblasti poskytovania úverov.

9. Obchodný zákonník v základnom ustanovení § 497 vymedzuje podstatné časti úverovej zmluvy (v zmysle § 269 ods. 1 ObZ), ktoré sú z hľadiska vzniku zmluvy kogentné. Sú to: a) určenie zmluvných strán, b) určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Dohoda o uvedených podstatných častiach zmluvy je nevyhnutná na to, aby vznikla úverová zmluva (§ 269 ods. 1). Ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy. V danom prípade absentuje údaj o výške úrokovej sadzby úver. Podľa názoru súdu nemožno ohľadne takejto podstatnej náležitosti zmluvy o úvere odkázať na znenie všeobecných obchodných podmienok príp. na sadzobník.

10. Súd tiež zistil, že v zmluve je uvedená celková výška nákladov na poskytnutý úver v sume 28.376,71 Sk, čo spolu s istinou 50.000,- Sk predstavuje sumu 78.376,71 €, avšak pri vynásobení počtu pravidelných mesačných splátok 60 s výškou mesačnej splátky 1.377,- Sk predstavuje výsledná suma 82.620,- Sk, a teda rozdiel medzi údajom deklarovaným a skutočnosťou je 4.243,29 Sk v neprospech dlžníka - spotrebiteľa, čo skresľuje aj výslednú RPMN, pričom súd má za to, že ak nie je uvedená v správnej výške, má to podobný následok ako keby nebola vôbec uvedená. Takéto konanie možno považovať za nekalú obchodnú prax.

11. Na základe uvedeného, keďže zmluva je neplatná pre absenciu podstatnej náležitosti, mal žalobca veriteľovi zaplatiť vzhľadom na vyššie uvedené len sumu 1.659,70 € (50.000,- Sk), ktoré bral ako úver, a keďže zaplatil 2.320,07 €, preplatil nad poskytnuté finančné prostriedky sumu o 660,37 € vyššiu. V predmetnom konaní sa však žalobca domáhal iba zaplata sumy vo výške 275,- €, ktorú žalovanej uhradil, čo nebolo medzi stranami sporné.

12. Nakoľko žalovaná vzniesla námietku premlčania súd sa ňou musel zaoberať.

12.1 Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr. Pri bezdôvodnom obohatení musí súd prihliadať v zmysle citovaného § 107 ods. 1 a 2 OZ tak na uplynutie subjektívnej lehoty (dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil) ako aj objektívnej lehoty (tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, desať rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo). Vo vzťahu k subjektívnej lehote žalobca uviedol, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel v máji 2019, pričom v konaní nebolo preukázané, že by toto tvrdenie nebolo pravdivé. Pre absenciu akéhokoľvek dôkazu opaku tak súd nemohol považovať námietku premlčania z hľadiska subjektívnej premlčacej lehoty za dôvodnú. Žalobca sa dozvedel o tom, že plnil viac ako podľa zákona mal, čo preukázala prehlásením Združenia na ochranu

občana spotrebiteľa HOOS, až v máji 2019, a teda dvojročná subjektívna premlčacia lehota mu uplynie až v máji 2021. Žaloba bola podaná 25.5.2020, t.j. v rámci dvojročnej lehoty.

12.2 Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Ak sa plnenie bez právneho dôvodu poskytuje postupne po častiach, objektívna premlčacia doba začína plynúť pri každej z nich osobitne v okamihu, kedy k plneniu došlo. V 10-ročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel, či už priamy alebo nepriamy, musí vždy priamo smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačí teda, kedy žalovaný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Občiansky zákonník napriek tomu, že vymedzuje vo svojich ustanoveniach úmyselné bezdôvodné obohatenie, podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Zavinenie podľa § 15 Trestného zákona je vybudované na dvoch zložkách - vedomostnej a vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O nepriamy úmysel ide, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s týmto následkom uzročený. Žalovaná ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od nej očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. Žalovaná musela si byť vedomá, že neuvedením úrokovej sadzby v Zmluve o úvere táto zmluva ani platne nevznikne, a pre prípad, že sa tak stane, bola s uvedeným dôsledkom uzročená. Konanie žalovanej pri uzatváraní zmluvy, ktorá nerešpektovala aj ustanovenia zákona slúžiace na ochranu spotrebiteľa nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Jej konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovanej bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu bol daný už od uzatvorenia zmluvy, ktorej návrh koncipovala žalovaná a predložila ho na podpis žalobcu, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej. Z uvedeného dôvodu je v danom prípade potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, ktorá začala plynúť v momente, keď suma celkových úhrad žalobcu prekročila sumu poskytnutého úveru. Z listinných dôkazov predložených žalobcom a žalovanou súd zistil, že žalobca preplatil úver dňa 15.5.2009, a preto na základe uvedeného nedošlo k premlčaniu žalovanej sumy vo výške 275,- €.

13. Na základe uvedeného preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 275,- € predstavujúcej jej bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a v prevyšujúcej časti konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia zastavil v zmysle § 144 a nasl. Civilného sporového poriadku.

14. Z prisúdenej sumy súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, na ktoré má nárok podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 3.6.2020 (od druhého dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému) a vo výške nepresahujúcej limit v zmysle citovaného nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Súd preto priznal úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

15. Žalobca sa ďalej domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

15.1 Podľa názoru súdu prvej inštancie žaloby upravené v ust. § 137 písm. c/ a d/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“) nevylučujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle ust. § 298 CSP. Zo samotného znenia ust. § 137 CSP je možné vyvodiť nepochybný záver, že obsahuje iba demonštratívny výpočet žalôb. Aj zo znenia ust. § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednaní. Okrem iného zo samotného zák. ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov tohto konania a predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Platí, že členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho

práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018, podľa ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c/ Civilného sporového poriadku. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z.). Spotrebiteľ má teda právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS. Žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách aj v zmysle ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. Uvedené je aj v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora a ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Aj z rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 6Ndc/20/2016 z 23.1.2017 vyplýva, že právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes.

15.2 Súd následne skúmal, či napadnutá zmluvná podmienka je neprijateľná. Súdny dvor v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnásť odôvodnenie a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní.“ Podľa § 566 ods. 2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Naproti tomu napadnuté zmluvné ustanovenia poskytujú žalovanému (právnemu predchodcovi žalovaného) ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a to bez ohľadu na vôľu žalobcu. Je teda nepochybné, že toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným (právnym predchodcom) a dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Navyše žalovaný sa k napadnutým zmluvným podmienkam vôbec nevyjadril.

15.3 Súd preto zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach v čl. 4 Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6 v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Poštovej banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru.“ vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

16. Súd zamietol návrh žalobcu na odročenie pojednávania za účelom predloženia návrhu na zmenu žaloby z dôvodu hospodárnosti konania. Súd prejudiciálne posúdil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, na základe čoho rozhodol o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. Žalobcovi nič nebráni podať samostatnú žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

17. O trovách konania o vydanie bezdôvodného obohatenia bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca zavinil zastavenie konania v rozsahu prevyšujúcom 275,- €, t.j. v

časti zaplata sumy vo výške 53,05 €, čo možno považovať za jeho neúspech. V pomere žalovanej a priznanej sumy mal úspech v rozsahu 83,33 % a neúspech v rozsahu 16,17 %. Miera úspechu žalobcu tak činí 67,66 %.

18. O trovách konania o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v tomto konaní plne úspešný, preto neúspešnej žalovanej súd uložil povinnosť nahradiť úspešnému žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.